

Druhá veľkonočná slávnosť – 5.4. 2021 – Záv. Poruba – 2.Timoteovi 2, 8-9

„Ježiša Krista, ktorý bol vzkriesený z mŕtvych ... zachovávaj v pamäti podľa môjho evanjelia, pre ktoré ja trpím až po okovy ako nejaký zločinec; ale slovo Božie nie je v okovách.“

Zvesť o vzkriesení Pánovom je posolstvom, ktoré premáha naše mdloby a zaháňa tieň temnoty. Je to posolstvo, ktoré rozptyľuje zdanie márnosti a nezmyselnosti všetkého. Je to posolstvo, ktoré narovnáva zúfalých, dvíha klesajúcich a podopiera zomdlievajúcich. Kristus vstal z mŕtvych! V tom je nádej, v tom je zdroj sily, to je svetlo, ktoré preráža mraky smrti. Ak sa nám zdá, že zlo triumfuje, že pravda a spravodlivosť sú znevážené, vždy sme počuť: Kristus vstal z mŕtvych, Kristus žije!

Ukrižovali Ho, pribili na kríž, pochovali a privalili ťažkým kameňom, ale ďalej ich moc nesiahala. Až sem môže náš hriech, toto všetko dokáže: ponížiť, udupať, zabiť. Ale nikdy nedokáže definitívne zvíťaziť nad Tým, ktorého poslal Boh ako Pána a Kráľa večnosti. Hrobový kameň je zasa odvalený, hrob je prázdny a Ukrižovaný žije. Nepriatelia urobili všetko, aby Ho umlčali. Spúťali Ho okovami smrti. Ale okovy padajú a Kristus – pravda a láska, je tu zase. Koľkokrát Ho chceli znovu zabiť, umlčať Jeho pamiatku, vyničiť svedkov a vyznávačov. Boli chvíle keď sa spomenulo Jeho meno, že vzbĺkli vatry, tiekla krv, bolo nové križovanie a kopané nové hroby. Tí čo to vyvolávali sú dávno mŕtvi, ale On vstal – žije!

„Pamätaj, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych!“ – To je moje radostné posolstvo – napísal kedysi apoštol Pavel svojmu spolupracovníkovi Timoteovi. A to je naše radostné posolstvo, posolstvo Veľkej noci pre všetkých. Nič krajšie nám nemôže nikto povedať, nič nádejnejšieho nemôžeme nikde počuť.

Toto posolstvo však zároveň vzbudzuje aj rozpaky a pochybnosti. Sme tomu veriť? Nie je toto tvrdenie len výplod vzrušenej fantázie, utešujúci výmysel, ktorý nás ma zbaviť strachu pred smrťou a večným zánikom?

Ak sa vrátíme do tých dávnych čias, vidíme, že najčastejšou odpoveďou na toto posolstvo bola nedôvera, pochybnosti, úsmešky a odmietanie. Ženy, ktoré to prvé počuli a videli prázdny hrob, boli vystrašené, miesto toho aby pocítili radosť. A keď o tom rozprávali učeníkom, aj im to znelo ako blúznenie a bláznovstvo. S niečím podobným sa stretol aj apoštol Pavel, keď hovoril o Kristovi. Niekedy po zvestovaní vzkrieseného Pána dochádzalo ku kameňovaniu, aj mučeníckej smrti. Ale všetky tieto nepriaznivé odozvy na zvesť o zmŕtvychvstaní Ukrižovaného toto posolstvo neumlčali. Znie dodnes.

„Pamätaj, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych“ . – napomína apoštol. A dodáva: pre toto evanjelium sedím vo väzení ako zločinec. Pre toto evanjelium je Pavel ochotný znášať všetky príkoria a utrpenie, ale MUSÍ hovoriť! Nemôže mlčať, pretože vie, že je to posolstvo pravdivé a spoľahlivé. A pre pochybovačov vypočítava Pavel dlhý zoznam svedkov, ktorý sa so Vzkrieseným Ježišom stretli, ktorí Ho počuli a videli. „A naposledy zo všetkých sa...ukázal i mne.“ A práve toto osob-

né stretnutie so Vzkrieseným dalo Pavlovi, aj všetkým ostatným, úplnú istotu, ktorá už nemohla byť ničím otrasená: Ježiš je živý, viac neumiera, smrť nad Ním viacej nevládne. A táto veľkonočná zvesť pozýva k rovnakej istote, akú mali oni, aj NÁS! A čo to pre nás znamená, že Kristus vstal z mŕtvych? V prvom rade nám to prináša istotu, že smrť nie je posledný víťaz, že to nie je nepremožiteľná mocnosť. Ježiš nad ňou zvíťazil. Prešiel temnosťou hrobu a je živý. A to nám dáva nádej, že aj my po prejdení údolím tieňov smrti budeme ŽIVÍ! Budeme živí novým, slávnejším životom, ktorý nám Kristus vydobyl. A táto nádej vnáša do nášho života nové svetlo. Touto nádejou sa všetko v našom časnom živote úplne mení. Naše pozemské putovanie prestáva byť bezcieľným a nezmyselným pobehávaním. Naša cesta smeruje k jasnému cieľu, ktorým je brána kráľovstva večného života. Isteže, skúšky, trápenia, starosti a bolesti v našom osobnom i spoločenskom živote sa nám nevyhnú, ale my budeme mať silu, aby sme ich u-niesli. Všetkým tým prejdeme a všetko pretrpíme a nič nás nezlomí, pretože vieme, že Ježiš, ktorý niesol svoj kríž pred nami, nad všetkým zvíťazil, je Živý, vie o nás a nenechá nás padnúť.

A toto vedomie nás povedie k úplne novému hodnoteniu všetkých vecí, k novému mysleniu i konaniu, k novému postoju ku všetkým veciam časného života. „Pamätaj, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych!“ Táto apoštolova výzva znamená však pre nás zároveň aj naliehavé napomenutie. Pripomína nám našu zodpovednosť pred Jeho tvárou. On nám síce dáva svojim vzkriesením nádej večného života, ale zároveň nás varuje, že nie každá cesta k tomuto životu vedie. Je tiež cesta večného zahynutia. Musíme byť opatrný, aby sme nešli po tejto ceste. Veď potom, na konci, bude súd. Pamätaj! Premýšľaj teda a zvaž aká je tvoja cesta. Len cesta viery, len cesta nasledovania Ježiša vedie k životu. Veľkonočné posolstvo prináša radosť. To predovšetkým. Ale zároveň napomína a zaväzuje. Boh nám v Ježišovi otvoril cestu k večnosti. Nenechajme sa z tejto cesty odviešť. Radujme sa, že táto cesta tu je a choďme po nej. Verme v Ježiša Krista Vzkrieseného, nasledujme Ho a budeme spasení. Amen

Modlitba: Vzkriesený Pane, bral si na seba utrpenie – pre nás. Vzkriesený Pane, Ty si zvíťazil nad silami nenávisti, násilia a moci a ukázal nám, že nemajú posledné slovo. Daj, nech v tomto svete nie je miesta pre nenávisť ale lásku. Vzkriesený Pane, Ty si slávil víťazstvo nad smrťou. Daj, nech všetci veriaci v Teba všade statočne zápasia so smrťou. Požehnaj prácu lekárov, ktorí aj dnes bojujú pri lôžkach chorých, na úkor vlastného zdravia a súkromia. Daj všetkým sklúčeným a zúfalým, všetkým nemocným a umierajúcim podiel na živej nádeji, že kto v Teba verí, žije večne. Amen

Piesne: 156, 498, 144.142